

לא יחפור פרק שני בבא בתרא

כ.

עין משפט
נר מצוה

יחא בגד הוזה טימי
פט"ו מהלכות טומאת
מת הלכה ב:
יח ב מיי פ"א מה' מילה
הל' יח' שעת צד"מ
ופכ"ה מה' גזען הל' ו
טוש"ע א"ח ס' של סעיף ח
וטוש"ע י"ד ס' רסו סעיף
יא צה"ה:
ב ל מ נ מיי פט"ו
מהלכות טומאת מת
הלכה ב:

רבינו גרשום

[illegible]

ה'יא גופה תיחזין. ומימה היכי תיחזן הא לא מבטל ליה התם א' ומיחזן ר"י ב"ר מרדכי לדיחין שהתריפו הגרורות * גס' החצית מתקלקל ומבטלו אבל קשה לר"י דפ"ב דשבת (דף קמ. ושם) דאמר שפקקו את המאור בטפחין כ"י פקקו מאי הו' הא לא מבטל ליה ואינו

חוץ וליכא נמימ דציטלו הטפסי
 דא"כ היה צונה צצנת ונראה לר"ת
 ולר"י דכלי חרס לא צעי ציטול אלא
 שפיר חוץ חוץ אע"כ ללא ציטול לא
 והא דקמינן לעין דכלי חרס ממעט
 בחלון ופריך כלי חרס הא חזי ליה
 התם מיירי בממעט חלון מכשיעור
 אצל אינו קותם כל החלון להכי צעי
 ציטול² אצל היכא דקוטם כל החלון³
 כי הכא דקמינן חוץ ציטול דמסתמא
 לגמרי וכן ההוא דפקקי את המזלזל
 התם ודאי [לא] צעי ציטול בכלי חרס
 ועוד אמר הר"ר שמואל דכלי עץ נמי
 שאינו מקבל טומאה כגון העשוי
 לנחת לא צעי ציטול דצפ"צ דמגילה
 (דף כו:) גזי ההוא צי כנישתא
 דיהודאי דהות פתחא ליה והוא
 אינדרונא דהוא צה מינתא צהוא
 כהני לנזלי צה⁴ עד דאמר להו דלו
 תיבזא ואתבזא אצבא ואי צריך
 ציטול מאי מהני האי תיבזא דמסתמא
 לא ציטולא שם ועוד שלא היו יכולים
 לצטלה שיהיה ספר תורה מונח עליו
 ואסור לשנותה⁵ דדבר אחר דמסתמא
 בקדוש ולא מורידין⁶ **בבבבב** שם
 מתבת. הקשה ר"ת דחצית גופה
 תביא טומאה לצית אחר⁷ דע"י אהל
 נעשית המכסת כחלל להיות אצי אצות
 הטומאה⁸ כדמוכח במסכת אהלות
 והוה כחלל נמי לשאר אחרים אצל⁹
 דכוליה בחלל דוכל למען יגע על פני
 השדה כחלל חרס וגו' לדיע לה צניז
 פרק כ"ג (דף נד. וסע) לענין אהל
 ונראה לרבינו תם דהכא מיירי כגון
 שהגורגרות בולקות חוץ לפי חצית
 כל סביבותיו ומכסות אותו לגמרי
 שאין נראה כלל¹⁰ ודייק ר"ת מדנקט
 גורגרות ולא נקט פירות לפי שהם
 מדובקות יחד אע"פ שיצאלות חוץ

[illegible]

וּמַעֲשִׂיָּם בְּמַקְלָת וּבְזִמְזִמָּה עֹמֶדֶת אֵלֶּל הַחֲלוֹן וְהַאֲבֵר מוֹנֶה עַל הַחֲלוֹן וְתוֹמָן בְּהַעֲזֹר וְהַרְעוּב (חֲלוֹן קֶטֶט). מַטְמָאִין טוֹמָאָה אֲוֹלֵיָן בְּמַקְוֵן
בְּנֵן שִׁמְנָה שְׁהִרִי הוּא כֹאכֵן לֹא חִי
לֹא מֵת: הַמֵּלֵת. לֹא מַקְבֵּל טוֹמָאָה
לֵאלֹא אֲוֹלֵל הוּא בְּזַפְפִּי נִפְשִׁיָּה: וְכִלִּי
שְׁחֹרֵרִים: שְׁחֹרֵרִי לֹדֵר אֵלֶּל הַטוֹמָאָה:
וְהַפְּהַלֵּג וְהַכֵּדֵר נִוִּי. הוֹאִיל וַיִּמְיוֹקִים
מֵאֲלִיָּהִים אֵין מִמַּעֲשִׂים וְכֵן מִים שִׁכְלִי
הוֹאִיל וְהַפְּהַלֵּג וְהַכֵּדֵר אֵין עֹמֶדֶת
בְּזַפְפִּי עֲלָמָן אֵין מִמַּעֲשִׂין בְּחֲלוֹן: הַכֵּדֵר.
גִּלְגֵּלִשׁ: הַכֵּדֵר. גִּרְיִשְׁלֵאִין: הַגִּלְיָד.
קִקְרָה לָבֵן שְׁאִינוֹ שֵׁלֵג: הִיִּג וְהָ עֲשִׂים
חֲזוֹן לְבַהֲמָסוֹ. וְסוֹפוֹ לִיטֵלֵן וְהַפְּהַלֵּג כֹּל
כִּמְנָה דְּלִיחֵתְהוּ הַתֵּם מִמַּעֲשִׂי וְתוֹיֹבֶתָהּ
לְשִׁמְיוֹנָל: בְּזַפְּרוּתָא: (י). וְהוּא קֶס
וְהַמּוֹת לְבַהֲמָסִי. וְמֵאֵן דְּגִרְיִם בְּזַרְחִפְתָּ
טַעֲמוֹתָא: שְׁהוּא קוֹרֵנִם שֶׁל נִפְשִׁים: כִּיּוֹן
דְּקָסוֹ לְנוֹסֵל. שְׁמַחֲלִידִין אֲוִיּוֹ דְּלִמְדִּי
בְּחִמְדִּי (י). שְׁקִיל לְהוּ וְהַפְּהַלֵּג מִמַּעֲשִׂ
וְקִסָּה לְשִׁמְיוֹנָל: בְּזַכָּיִן חוּץ לְשֵׁלֵגָה.
טַפְסִיִּים חֲרוֹק מֵן הַכּוֹתֵל וְעוֹלֵיָן לְחוּץ
הַחֲלוֹן רִאשִׁיָּהִן: חוּי לְקִרְעִיָּה. לַעֲשׂוֹת
טַעֲמוֹתָא: בְּחִמְדִּיָּה. עַב יוֹמֵר מִדִּלִּי:
לְעוֹלָמוֹנָה. לְמַקְיִן דֵּס לִקְנָה פִי הַמִּכָּה:
בְּזִיפְסָא. שְׁהוּא מִסְרֵט: אֵין בָּהֵן
עַל אֲרֻכְרֵעֵה עַל אֲרֻכְרֵעֵה מַצְעִי לִיָּה. שְׁוֹ
הִיא שִׁעוֹר שֶׁל שֶׁק: קִלְיוֹנָה. עוֹף
כְּכּוֹשׁ מֵאֵד וְאֵין רִאִי לְשׁוֹם אֵדֶס: כְּעִין
קִלְיוֹנָה. כְּכּוֹשׁ קִלְיוֹנָה וְהוּא מִסְרֵט:
דְּהִיִּים בִּיָּה קוֹלִי. וְיִסְרֵט אֵת יְדִיו:
כִּיּוֹן דְּקָסָה לְנוֹסֵל. כְּתֵמָן מִמַּעֲשִׂיָּה (סס):
לֵלֵת

ב'עין קלניתא ועובד כוכבים שישב בחלון קאי ואויל ב' ליה במצורע אתי מצורע חבריה שרי ליה "אלא בחמ' המונח בחלון אתיא אמיה דריא ליה 'בשבת הרי הוא כאבן ואסור לטלטלו בשבת אבל ומוניקתו מפני הסכנה מלח חזיא ליה 'במיריתא בבה קוצי כיון דקשיא לכותל שקלא דיתבא אחספ' ב'עין קלניתא ועובד כוכבים שישב בחלון קאי ואויל ב' ליה במצורע אתי מצורע חבריה שרי ליה "אלא בחמ' המונח בחלון אתיא אמיה דריא ליה 'בשבת הרי הוא כאבן ואסור לטלטלו בשבת אבל ומוניקתו מפני הסכנה מלח חזיא ליה 'במיריתא בבה קוצי כיון דקשיא לכותל שקלא דיתבא אחספ'

לחצית אין נופלות וכי האי גוונא דייק בפרק חצית (שבת דף קמו.) וע
דרכי החלון לא יבא טומאה לבית לטומאה רלווא בוקעת ועולה וא
תימה היאך ממעטין הטפח הא תנן במס' אהלות (פ"ח מ"ה) אלו
הירקות שמנו פירוש הנהו דמנו לעיל דמצינן וחוצלין האירוס והקיס
דחוצלין ותירך רבינו חס דהתם איירי לענין אהל דלין נעשין אהל לחו
סשהרוח מנשבו ואינו עומד במקום אחד ^ו והוי דומיא דעוף הפורה
ממירוה פקא בעצמיה ולא חצית דפרדך לעיל היא גופה תיחול ודבגו
הצילו חלה בצמורה עד שימרח מן הצדדין וי"ל דהתם ^ו כלי ד
ועיקר ששכן בחציו. נראה דאמא אפילו לר"מ דלחמ' (עירובין דף טו:)
כו' דהיינו לענין מחצית עשרה טפחים דוקא אבל הכא לענין ממ

לדענדז כוכבים איזו מקבל טומאה דרנפאר לן מקרה כפ"ב דמיר (דף קס"ג) וקל וואס"ג דחכמים עשאום כוזים לכל דבריהם" (שם דף פה) נדע וואס"ת דברק יואל דופן (מה דף מג): אמר חומר שער משכבת ויער האה אילינא צין ישראלים לנכרים ה"א הא אינא עכבר דים ועכבר האה לאע"ג דאין עודי כוכבים עמאיש שער צין לן חלוקת משה דל חלוקת אלע דבהנן דמקבלי ממונו ומואה הילכך איין למינקט עכבר דל האהינו טמא צדיה משום דטומאת ציה לאו טומאת מנע הא וטטומאה איזו דמיייר צוק וכל דמני ליה דמנא התם לטיולי ציה וינא דנק צה ואי לא חויא שדי לה לכלבים: **אתיא** אמיה ודריא ציה בשם

מסורת הש"ס

(1) (חולין כה, ב) (תוספתא אלהות פ"ד, א) (נ"ר חס' קמן ק"א. ד"ה דין, ד) שבת הלל. יבמות פ. (תוספתא שבת נ"ט, א) (ב"ק מ"א, א) (נ"ר חס' ש"י בטרט לר. ובגמלה כה, א"ה מרפסתא ובגיטין ט: ד"ה רפסתא ומזה ליישב וע"ע ש"י ב"ק מז: ד"ה אפרוחא, א) (ז"ל הכי מרזי, ח) (ז"ל כלמים, רש"י, ח) (ז"ל מטרסר,

גליון הש"ס

בורא חיי לה לקריעה.
 עיור עך רקע מירקא
 מרקע לבוסה ועין מ"ק ע'
 ע"א מוס' ד"ה מאן
 קיע: רמב" ד"ה ה"א. ג'
 חבית תתקלף. דלואס
 ח"ד ק' לה ע"ב וברש"י
 לקניס: שם ה"ה
 ע"ב: ח"ב' יצא ע"ב: שם
 יאין לו קהל. גמנא שם
 חסה זה דלמא מכתה
 מעטא וילין
 ממקין דלפני מקרא אש
 שר יעמא ולא יחסטא כל
 ים לו טרסה ים לו טומאה
 אש:

הגהות הב"ח

(א) גמ' אינו מטמא מגבו לא
ויריבא דפומא: (ב) שם
נאפפחתא חזייתא להספיק
לוחים או שעלי: (ג) שם
ממשלה לחלו: (ד)
רש"י ד"ה נאפפחתא
רס"י והוא קס: (ה) תוס'
ד"ה אינו נללוי צה כור'
האמר לה: (ו) בא"ד
ידבר אחר: (ז) ד"ה שעלי
כו' וי"ל דהתם בעיני כ"ל
תובת כלי ממקח: (ח) ד"ה
ולן וכו' ונימוסין וליבא
כ"ל ותיבת מיס ממקח:

לעזי רש"י

לש"א [גלצ"א]. קרח.
דיישראל"ן [גרישל"א].
דד.

מוסף רש"י

מניקתו מפני הסכנה.
מפני שחלב הרצה צדיה
מביאה לידי חולי (שבת קלה).
ו: סכנת שניהם הן והאם
לא ירצה חלב הדדין ומיאנס
ותמות (יבמות 9:).

מוסף תוספות

- דהא חורא ליה. רמנ'ן.
 כיון שרבו ליניסל,
 טוטמאדא וסובר דרך
 ונקטתא הפתוח. רעני וינא.
 שפין דרך אל טוטמא
 ויכנס. ט. ט. אל עמא
 דמור דריון שטורין
 דמאדא אצ"פ שתרין
 ליניסל חוצצין. רש"י.
 דרך הלולין. רמנ'ן.
 כיון שקעת באלה
 נמט. רש"י. אפי' כלה
 עמא עבת אל שקלה
 ויזמא פן האהל ש' שות.
 ואלה חורבנא חורבנא
 אשחזק כבא אל
 באלה המת. מ"ס יז' ג.
 וחוצצין פני החבית.
 רש"י. אל דהא
 חוצצין יפה אל למעט
 חלולא פן המטענין מן
 כבן מ"מ מעטין פן
 חלולא ואין בו פתח טפה.
 ש"י יד' ז. וכל שפה
 נאמא חוצצין ויניסל ממט.
 רמנ'ן. רש"י. דנה חור
 חורבן וימנן רעני ליה
 יניסל ליה הרחק ושקול
 רש"י. ליה חוצצין.